

Occitània mèdica

pel Dr. August Pi-Suñer

Un nou professor a Tolosa

Louis Bugnard ha estat nomenat professor de Farmacologia de la Universitat de Tolosa del Lenguadoc. Res més encertat que aquest nomenament. Després de l'encàrrec de l'ensenyament que li fou fet durant uns anys, encàrrec complet amb la màxima dignitat i la més alta competència, era ben just que, en ésser restablerta la dotació per a la càtedra, la designació de professor recaigués en Bugnard.

Aquest té avui una personalitat científica destacada. Format al costat de Soula, fidel col·laborador de Soula, i procedent, a la vegada, de l'Escola Politècnica, junt a la impulsió vital de la forta personalitat del mestre, el rigor crític i l'extrema pulcritud en el treball que imposa el primer centre d'ensenyament de França. A més, té Bugnard grans dots de pedagog: les seves lliçons són metòdiques, clares, i sobretot agradables.

Malgrat la juvenesa, la seva producció ja completa. Treballa al laboratori de Fisiologia de la Facultat de Medicina amb Soula i al Centre Regional de Lluita Anticancerosa sota la direcció de Ducuing. Els dos laboratoris es complementen, Bugnard és un tècnic esmerçat que coneix a fons la física i es preocupa ensems de recerques químiques que manipula amb tota cura.

La tasca fisiològica a Tolosa està ben repartida. Soula—ultra l'alta direcció dels laboratoris—s'ocupa especialment de la tècnica quirúrgica que domina magistralment. Té sempre disponibles gossos en bon nombre, preparats per a diferents recerques: gastrectomitzats, pavlovitzats, amb fistules diverses, sense pàncreas, etc. El treball del departament asèptic del laboratori del Centre és seguit i intens. Bugnard s'ocupa dels exàmens químics i físics i de les recerques fisiològiques que tenen sobretot relació amb aquells dominis. Al voltant dels dos professors, un conjunt de col·laboradors de gran eficàcia. Rouzaud, Baisset, Darnaud, Delas... realitza treballs nombrosos i remarcables, i ajuda encara en la dura tasca de l'ensenyament.

Bugnard començà la seva obra experimental ajudant Soula i altres col·laboradors en l'estudi dels factors de regulació de la glucèmia. En bona hora

es convenceren de com són justes les idees de Cannon i Folin sobre l'emmagatzemament de l'excès de glucosa circulant en diferents òrgans i teixits, especialment les llacunes del teixit conjuntiu i la pell. Estudiaren també les relacions entre la concentració de la glucosa en la sang i les funcions, les secrecions, en l'aparell digestiu, qüestió que ha esdevingut de gran interès.

En relació amb els estudis de Soula sobre la funció colesterògena de la melsa i estimulat per la significació de les variacions de colesterol en

El Prof. L. Bugnard

la sang dels cancerosos, Bugnard s'ha ocupat també del problema de la regulació colesterolemica.

L'any 1933, amb Pierre Gley i Langenvin, presentà a l'Acadèmia de Ciències de París l'aparellatge per a registrar les variacions de la pressió arterial aprofitant les propietats físiques del quarz piezoelèctric. Aquest procediment dona gràfics d'una gran precisió i netedat, i permet l'anàlisi dels fenòmens amb tot detall i exactitud gràfiques, molt superiors a les que s'obtenen pel procediment en ús. El mètode, veritablement modèlic, marca un camí que pot ésser ric en aplicacions.

Darrerament, Bugnard ha treballat amb Arqui-

bald Hill en el laboratori de la University College a Londres. La col·laboració de la gran autoritat que és Hill, i de la competència de Bugnard en tècnica física, ha estat pròdiga en resultats considerables. Les investigacions sobre la producció de calor pel nervi—com en el múscul, calor inicial i calor diferit—, d'electricitat pel mateix nervi segons el ritme de l'estímul, de la fisiologia en general del nervi mielínic del gat, i altres estudis conxos són importants. La influència de la llarga estada a Londres, sobre la formació de Bugnard, es farà sentir cada dia.

Es una felicitat circumstància que Bugnard hagi estat nomenat professor de Farmacologia i que segueixi treballant conjuntament amb Soula, professor de Fisiologia. Es dona a Tolosa un cas idèntic al de Barcelona, la coincidència en la producció científica d'aquestes dues càtedres afins. La Farmacologia, en efecte, s'ha constituït per l'evolució de la Fisiologia. Així s'ha fet científica la vella Terapèutica. Les tècniques fisiològiques i farmacològiques són les mateixes i sovint els proble-

mes comuns. Que les instal·lacions siguin conjuntes ho estimem un avantatge, pel mutu auxili i pel plantejament de qüestions d'ample abast. La continuació de la convivència de Soula i Bugnard, cadascun en la seva càtedra, però realitzant funcions d'investigació coordinades, serà sens dubte profitosa per a la ciència francesa.

Per a nosaltres el desenvolupament d'una forta escola de Fisiologia a Tolosa—cada dia més forta—té molt interès. Les relacions entre els fisiòlegs tolosencs i nosaltres són constants, seguides i plenes d'afecte. Aquells savis — Soula, Bugnard...—, grans amics de Catalunya, formen el vehicle natural per la difusió de les nostres coses a França. Ho fan amb tot fervor. Ells són com una prolongació de la nostra escola, un nexa producte d'ideals comuns, d'ideals de ciència, d'ideals de cultura, sobretot d'ideals humans. Que dins la selecció francesa prenguin llocs de comandament homes com Bugnard, identificat per altra banda amb l'esperit ardent de Soula, és per a nosaltres un conhort i una esperança.